ja ütleb: „Pai kulla Jesukenne! lubba Maante Mihkli Mats mulle mehheks, tal on ni kenna palle nago meite kukke palle.“

Kirriko-mees kostab tassaselt: „Ei sa.“

Leen nattukest wait — ütleb jälle, weel rohkem näggo wingustades: „Pai kulla sise Jesuke! ehk woid sa, lubba ikka Maante Mihkli Mats minno jäuks.“ Kirriko-mees kostab waljumalt: „Ei sa.“ Leen nattuke wait, ütleb jälle, weel halledamat näggo tehhes: „Pai kulla silo Jesukenne! katsu kuidagi toimetada, kus ma siis jäe!? lubba ikka Maante Mihkli Mats minnule mehheks.“ Kirriko-mees kostab waljuste, üsna kärredaste, nenda et Leen üsna walgeks kohkus: „Ei sa.“ Lenul jooksis örni wessi silmist ja ütles: „Pai Jesuke! ä tulg päle, kui siis mitte ei woi sada, ä tulg päle mitte.“

Pärrast tousis Leen ülles, panni sukka paelad kinni, nuttis tük aega püsti seistes, ni et kirriko-mehhel halle meel olli sedda nähha; wimaks kuiwatas silmad ja läks kirrikust wälja. Sest aiast ei käinud ta ennam üksi kirrikus.

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1871, lk. 34